

Міністерство освіти і науки України
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Навчально-науковий інститут філології
Кафедра теорії та практики перекладу романських мов імені Миколи Зерова

**СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ТА ПРАГМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ
ІСПАНСЬКИХ ТЕКСТІВ ІНТЕРВ'Ю ТА ЇХ ВІДТВОРЕННЯ В
УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ**

Кваліфікаційна робота
освітнього ступеня «бакалавр»
студентки 4 курсу бакалаврату
освітньої програми
«Переклад з іспанської та з англійської мов»,
спеціальність – 035 Філологія
Софія Юріївна ЧЕРНОПИЩЕНКО

Науковий керівник:
к.філол.н., доц. Оксана ГУСЕЙНОВА
Рецензент:
к.філол.н., асист. Ірина ЦИРКУНОВА

«Допущено до захисту»

Протокол засідання

кафедри *теорії та практики перекладу романських мов імені Миколи Зерова*

протокол No ___ від «___» _____ 20__ року

завідувач кафедри _____ (підпис)

д.філол.н., проф. Ірина СМУЩИНСЬКА

КИЇВ
2025

АНОТАЦІЯ

Кваліфікаційна робота бакалавра присвячена дослідженню структурно-семантичних та прагматичних особливостей іспанських текстів інтерв'ю та їх відтворенню в українському перекладі. Дослідження сприяє глибшому розумінню текстів жанру інтерв'ю та розгляду практичних прикладів перекладацьких трансформацій. Матеріалом дослідження слугувала низка політичних інтерв'ю для іспанських ЗМІ. Актуальність дослідження зумовлюється посиленням ролі інтерв'ю в сучасному геополітичному контексті та його значущістю як засобу крос-культурної комунікації. Метою дослідження є виявлення та аналіз структурно-семантичних і прагматичних характеристик іспаномовних інтерв'ю, а також визначення оптимальних способів їх адекватного відтворення в українському перекладі.

В теоретичній частині проаналізовано загальне поняття стилю, а також детально описано особливості публіцистичного стилю, разом з структурно-семантичними та прагматичними особливостями інтерв'ю. В практичній частині аналіз інтерв'ю дозволив нам встановити найчастіше використовувані трансформації та проаналізувати стилістичні, лексико-граматичні та прагматичні труднощі інтерв'ю.

Отримані результати дослідження сприятимуть глибшому розумінню особливостей крос-культурної комунікації та відтворенню прагматичних установок оригіналу в перекладі. А також покращенню якості перекладу текстів інтерв'ю політичного дискурсу українською мовою. Практична цінність дослідження полягає у представленні реальних прикладів перекладацьких рішень на основі автентичних текстів, що може бути використано у навчальному процесі при викладанні дисциплін з теорії та практики перекладу, зокрема перекладу суспільно-політичних текстів.

Ключові слова: публіцистичний стиль, інтерв'ю, крос-культурна комунікація, прагматика, перекладацькі трансформації.

ABSTRACT

This bachelor's thesis is devoted to the study of the structural, semantic and pragmatic features of Spanish interview texts and their reproduction in Ukrainian translation. The study contributes to a deeper understanding of the features of interview texts and examines practical examples of translation transformations. The research material consisted of a series of political interviews for the Spanish media. The relevance of the research is determined by the increasing role of interviews in the modern geopolitical context and their significance as a means of cross-cultural communication. The aim of the study is to identify and analyse the structural, semantic and pragmatic characteristics of Spanish-language interviews, as well as to determine the optimal ways of adequately reproducing them in Ukrainian translation.

The theoretical part analyses the general concept of style and describes in more detail the features of journalistic style, along with the semantic and pragmatic features of interviews. In the practical part, the analysis of interviews made it possible to identify the most frequently used transformations and analyse the stylistic, lexical-grammatical and pragmatic difficulties of interviews.

The results of the study will contribute to a deeper understanding of the peculiarities of cross-cultural communication and the reproduction of the pragmatic attitudes of the original in translation. They will also improve the quality of translation of political discourse interview texts into Ukrainian. The practical value of the study lies in presenting real examples of translation decisions based on authentic texts, which can be used in the teaching process when teaching disciplines in translation theory and practice, in particular the translation of socio-political texts.

Keywords: journalistic style, interview, cross-cultural communication, pragmatics, translation transformations.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	2
РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕКСТІВ ІНТЕРВ'Ю ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ЛІНГВО-ПРАГМАТИКИ	4
1.1 Визначення текстів інтерв'ю та їх роль в крос-культурній комунікації.....	4
1.2 Структурно-семантичні особливості текстів інтерв'ю	8
1.3 Прагматичні особливості текстів інтерв'ю	12
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ I	19
РОЗДІЛ II. ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ТЕКСТУ ТА МІЖКУЛЬТУРНІ ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ	21
2.1 Відтворення іспанських текстів інтерв'ю в українському перекладі.....	21
2.2 Аналіз перекладацьких трансформацій.....	26
2.3 Стилiстичні, лексико-граматичні та прагматичні труднощі перекладу текстів інтерв'ю	33
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ II.....	40
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ.....	42
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	45
RESUMEN	51

ВСТУП

Щодня ми стикаємось з десятками новин, аби залишатися в курсі подій. Аналізуємо інтерв'ю, які політики дають задля ознайомлення громадян стосовно актуальних подій у світі. Тому, якщо інтерв'ю дається іноземній пресі, цікаво не тільки ознайомитися з текстом оригіналу, а й з перекладом також. Переклад – складний процес, де ми повинні враховувати не лише складність самої мови, а й використовувати різноманітні перекладацькі трансформації та мати чітке розуміння функціонального призначення тексту в іншомовному контексті.

Кваліфікаційна робота бакалавра присвячена структурно-семантичним особливостям іспанських текстів інтерв'ю та їх відтворення в українському перекладі.

Дослідження складається зі вступу, двох розділів з висновками до кожного з них, загальних висновків, списку використаних джерел, а також додається анотація та резюме іспанською мовою.

Актуальність роботи зумовлена зростанням ролі інтерв'ю в геополітичній ситуації та його значенням у крос-культурній комунікації. В умовах російсько-української війни важливо зберігати точність, емоційність і прагматичну насиченість інтерв'ю під час перекладу, з огляду на формування політичного іміджу держави на міжнародній арені.

Метою роботи є виявлення та аналіз структурно-семантичних і прагматичних особливостей іспанських текстів інтерв'ю та визначення ефективних способів їх раціонального відтворення в українському перекладі.

Об'єктом дослідження є іспанські тексти інтерв'ю для ЗМІ Іспанії. Та їх українські переклади опубліковані на таких офіційних державних сайтах, як посольство України в Іспанії та єдиний веб-портал органів виконавчої влади України.

Предметом дослідження є перекладацькі трансформації, як інструмент для збереження структурно-семантичних та прагматичних особливостей в українському перекладі іспанських інтерв'ю.

Задля досягнення мети роботи ми поставили перед собою наступні

завдання:

- Ознайомитися з теоретичними засадами інтерв'ю як жанру публіцистичного стилю;
- Визначити структурно-семантичні та прагматичні риси іспанських текстів інтерв'ю;
- Розглянути роль перекладу інтерв'ю у формуванні політичного іміджу;
- Проаналізувати особливості відтворення інтерв'ю українською мовою;
- Виокремити основні перекладацькі трансформації та труднощі, що зустрічаються під час перекладу.

Наукові методи:

- Описовий метод для класифікації стилістичних і прагматичних особливостей текстів інтерв'ю.
- Порівняльний аналіз для зіставлення іспанського тексту з його українським перекладом.
- Метод трансформаційного аналізу для виявлення перекладацьких трансформацій.
- Контекстуально-інтерпретаційний метод для аналізу прагматичних установок і впливу тексту на реципієнта.

РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕКСТІВ ІНТЕРВ'Ю ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ЛІНГВО-ПРАГМАТИКИ

1.1 Визначення текстів інтерв'ю та їх роль в крос-культурній комунікації

Лінгвістика – це багатогранна наука, яка впродовж своєї історії поєднала в собі різноманітні відомості, факти та характеристики про мову. Вона включає в себе такі підрозділи як фонетика, лексикологія, граматики, історія мови, культурна лінгвістика, прагматика тощо. [Гетьман 2002] Однією з таких наук є функціональна стилістика, що зосереджується на вивченні та дослідженні стилів мови. Стилiстика власне спрямована на пряме вивчення функцій мов та їх різних варіантів вираження у мовленні. Вона займає важливе місце в структурі лінгвістичних дисциплін, адже простежується у всіх сферах нашого життя. Унікальність цієї науки полягає в тому, що через її дослідження ми можемо пропонувати різні критерії для оцінки виражального потенціалу мови. [Vucheva 2015]

Саме стилі нам показують, наскільки багатою та розвиненою є мова в усіх сферах життя, які вона обслуговує, тому наявність функціональних стилів мови це вагомий показник високого розвитку, прогресу та повного функціонування сучасних мов. [Дудик 2005] Протягом перекладу певних жанрів того чи іншого стилю важливо дотримуватись всіх тонкощів стилю та лінгвістичних моментів, аби запобігти непорозумінню між рецензентами та первинною аудиторією.

Якщо починати з загальної характеристики стилів мови, то варто зазначити про найпоширеніші з них, що перегукуються в різних мовах. Цими стилями є: розмовний, художній, офіційно-діловий, науковий та публіцистичний. Проте, кожній мові притаманні певні особливі стилі, які відповідають вимогам носіїв мови. Для української мови це – конфесійний стиль (мова богослужінь) та епістолярний (листування). Для іспанської мови характерний поділ на різні підстили: офіційно-діловий поділяється на юридичний, адміністративний та

дипломатичний; науковий – власне науковий та наукове поширення; стиль преси – репортерський та публіцистичний підстилі. [Гетьман 2002]

Заглиблюючись дужче у вивчення публіцистичного стилю, ми відмічаємо, що це один з найбільш важливих та активно вживаних стилів серед багатьох мов. Публіцистика є сферою масової комунікації, тому цей стиль має дуже широкий діапазон. З огляду на призначення публіцистичного стилю - формування громадської думки - визначальною рисою його є вдале поєднання логізації викладу з емоційно-експресивним забарвленням.

Його головна мета – поширювати та повідомляти про суспільно-політичну, наукову, культурно-освітню, морально-етичну інформацію, залишаючи помітний внесок у формування громадської думки. [Кравець 2024, с.1] Головними інструментами публіцистичного стилю є засоби масової інформації: газети, журнали, телебачення та сторінки в соціальних мережах. Стиль преси презентується так само письмовими формами (статті, есе, записані інтерв'ю), як і усними формами (промови, репортажі, усні інтерв'ю тощо). Зазвичай, публіцистичному стилю притаманне широке використання суспільно-політичної термінології, зрозумілих і поширених форм висловлювання, логічний виклад інформації, використання емоційно забарвленої мови та риторичних запитань, що, врешті, спрямовано на переконання слухача. Іншими словами, публіцистичний стиль націлюється одночасно як і на велику масу людей, так і на кожного громадянина окремо. [Сіренька] В деяких моментах, він також є інструментом маніпуляції, адже використовується для пропаганди окремих думок, поглядів та ідей.

Одним з найпоширеніших жанрів публіцистичного стилю є інтерв'ю. Інтерв'ю зосереджується на головній характеристиці, якою треба володіти задля логічного складання тексту: вміння структурувати матеріал та розбивати його так само на великі доповіді, як і на короткі новинні повідомлення. Назагал,

інтерв'ю — усна розмова або подана письмово інформація, у тому вигляді, як була проведена розмова з відносно довгими діалогами, прямими чи непрямими цитатами. Це все побудоване за певним планом через безпосередній контакт інтерв'юера, який обов'язково фіксує відповіді респондента. Важливо зазначити його вагомість, як окремого жанру, адже сенс інтерв'ю містить в собі певну новину. Як для аудиторії, так і для журналістів, привабливість інтерв'ю полягає в глибині теми та можливості дізнатися про проблему більше. Жоден жанр не пропонує більше можливостей для залучення читачів, ніж інтерв'ю. Інтерв'ю - один з найпоширеніших жанрів журналістики та яскравий приклад комунікації між журналістами та суспільством. Вступ у діалог з метою отримання інформації відображає одне з людських бажань: отримати нову інформацію про певну особу, подію чи предмет. [W.R. Gauna, с.1]

Журналісти стверджують, що інтерв'ю є цариною запитань. Ця ідея влучно описує природу, сторони та характер цього жанру. Саме завдяки ньому журналіст може отримати всю інформацію, яку він шукає (потрібну йому першочергово чи додаткову, яку він зможе долучити пізніше до своєї розповіді.)

Серед типів інтерв'ю ми можемо виокремити наступні: *інформативні інтерв'ю* (проводяться інтерв'юерами для отримання даних, протягом таких розмов відбувається обмін інформації з учасниками або свідками подій, аби з'ясувати більше деталей про новинну подію); *інтерв'ю на тему думок*, для з'ясування аргументів, суджень та оцінки події; *профільні інтерв'ю* (предметом інтерв'ю є людина, у якої беруть інтерв'ю. Інтерв'юера цікавить його життя та особистість. Тому, в результаті це буде доповідь про найбільш значущі аспекти біографії опитуваного. [Periodismo ambiental, с.1] Предметом інтерв'ю є сам респондент, його життя, його особистість. *Інтерв'ю свідчення та опитування*. Свідчення це офіційне пояснення або заява певної особи щодо конкретних фактів. Найчастіше характерне правовому сектору. Інтерв'ю через опитування

це метод збору інформації від великої кількості людей шляхом формалізованих запитань. Головна сфера використання – соціологія. [W.R. Gauna, с.2] До цього списку також можна додати такі інтерв'ю як: інтерв'ю-факт, інтерв'ю-думка, оперативне, протокольне, бліц-опитування, які характерні для тележурналістики. [Цуріна 2021, с.7] А також такі форми інтерв'ю як колективне інтерв'ю (круглий стіл, прес-конференція), інтерв'ю-монолог (наприклад офіційний протокол), інтерв'ю-звіт, портретне інтерв'ю (нарис інтерв'ю), гумористичне інтерв'ю. [Калита 2018, с. 309] Такий розподіл інтерв'ю на різні типи дозволяє перекладачам в процесі роботи краще зрозуміти прагматичну спрямованість тексту і його мовні особливості, аби зуміти передати всі тонкощі при перекладі для іншомовного контексту..

Важливо розуміти, що інтерв'ю має визначну роль у крос-культурній комунікації. Спочатку треба розрізнити відмінність крос-культурної комунікації від міжкультурної. Міжкультурною ми можемо назвати будь-яке спілкування представників різних країн. Це можуть бути люди з різних сімей, професій, віку та статі. Крос-культурна комунікація виходить на більш серйозний рівень та вже вимагає від співрозмовників певної обізнаності, що залежить від відкритості нашої свідомості. Тому критичне мислення необхідне задля з'ясування цих відмінностей та щоб зрозуміти точку зору іншої людини. [LibreTexts]

Саме інтерв'ю дає нам змогу встановити контакт з багатьма цікавими людьми та долучитись до розмов на різноманітні теми. Відповідно, це підживлює суспільний діалог, який постійно відбувається у нашому соціумі. Як зазначають автори Walter Romero Gauna та Alberto Mego, одна з найголовніших цілей формату інтерв'ю – «посилити соціальну інтеграцію». Це форма вербальної обробки, яка генерує та направляє дискурс спільної думки, за допомогою якого обговорюються та змінюються основні значення спільної реальності. Тому ці автори підкреслюють важливість інтерв'ю, адже стверджують, що через

інтерв'ю ми передаємо та стабілізуємо моделі думок, якими люди оточують інших, особливо суспільно важливих. [W.R. Gauna, с. 6]

Проаналізувавши головні особливості текстів інтерв'ю, ми можемо сформулювати наступні висновки. Інтерв'ю характеризується розгалуженою структурою та різноманіттям жанрових ознак. До того ж має важливу роль у крос-культурній комунікації, оскільки інтерв'ю є одним із ключових засобів взаєморозуміння між представниками різних культур. Це дозволяє почути «справжній голос» культури, розкрити її унікальність та знайти спільні цінності різних країн. Переклад інтерв'ю визначається як складний процес, що вимагає від перекладача не лише лінгвістичної точності, а й дотримання комунікативних, культурних та прагматичних аспектів.

1.2 Структурно-семантичні особливості текстів інтерв'ю

Інтерв'ю, як окремий жанр публіцистичних текстів, виділяється унікальною структурою та семантикою, які вирізняють його від інших інформаційно-оповідних текстів. У текстовій репрезентації, інтерв'ю поєднує елементи усного та письмового дискурсу, що вже згодом впливає на його формальну організацію, логічну побудову та прагматичне значення. Проводячи певні паралелі з буденним життям, ми можемо порівняти інтерв'ю з «мостом», що поєднує один берег з суб'єктом інформації (респондентом) та інший з її споживачем (аудиторією). [Калита 2023, с.308]. Тому, працюючи з такими текстами, ми зіштовхуємось з певними вимогами та відповідальністю. Тексти інтерв'ю являють собою комплексну структуру, яку можна описати багатьма мовними особливостями та характеристиками. До характеристик відносяться об'єктивність, ясність, лаконічність.

Об'єктивність відповідає за головну мету журналістського тексту – інформувати, ця характеристика є однією з основних. Використана мова має бути денотативною, що пояснює домінування референтної (репрезентативної) функції. Всі мовні елементи тексту повинні їй відповідати.

Коли перед нами постає проблема чітко передати текст, ми зіштовхуємось з лексикою. На цьому етапі ми повинні її адаптувати, щоб вона була доступною для читача. Стиль має бути простим і зрозумілим, без надмірної складності. Текст не повинен наближатися ні до літературного стилю, ні до використання надто вульгарної лексики.

Лаконічність підкреслює доцільність використання лише тих слів та фраз, які необхідні для точного вираження нашої думки. Стислість тісно перетинається з ясністю викладу. Тому: ясність, об'єктивність і лаконічність – це ключові риси журналістики, їх можна досягнути використавши денотативну стратегію перекладу та уникнувши двозначності. [S.L. Quero 1999, с.37]

Денотативна стратегія визначає переклад як опис, який відбувається за допомогою мови денотатів, описаних мовою оригіналу. Денотатом ми можемо назвати все за своєю повною назвою, тобто це буквальне значення речей. Така стратегія ґрунтується на безпосередньому відтворенні предметно-логічного змісту (денотата) висловлювання, незалежно від його стилістичних або культурних особливостей. Працюючи над здійсненням таким перекладів, ми маємо зосереджуватися на змісті, уникати додаткових пояснень та нам варто використовувати прямі відповідники. [Allref]

Дотримуючись вище зазначених характеристик, з точки зору змісту тексти інтерв'ю повинні бути максимально адаптовані, для запобігання друкарських помилок та незнання мовних норм, що може призвести до маніпулювання інформацією.

По-перше, це стосується використання евфемізмів: *población inactiva* [= *paro*]. По-друге, зловживання двозначною лексикою, абстрактними виразами та термінами: *depresión en EE UU*. До цього списку також відносимо написання неправильних форм. Наприклад *deteriozación por deterioración o deterioro*. Також неправильно трактується приховане нав'язування власних думок: *Si José Barrionuevo Peña – LLAMADLE “Pepe”, que es la moda ...*

Часто через необхідність надати інформаційному повідомленню експресивного характеру, журналісти та редактори зловживають такими літературними засобами як метафора, гіпербола, метонімія, уособлення, антитеза та гіперболізація. [S.L. Quero 1999, с.37] У подальшому це може стати великим викликом для перекладача, однак саме вміння використовувати художні прийоми при перекладі допомагає перекладачеві адекватно донести зміст висловлювання до читача. Головна задача перекладу – відтворити текст оригіналу, зберігши зміст, форму та стилістичну точність. Досягнення цієї відповідності між оригіналом та перекладом не обмежується лише простим добором формальних відповідників. Певний крилатий вираз чи фразеологізм, який використовується в іспанській мові, може зовсім втратити своє значення в українському перекладі. Співставлення мовних засобів різних мов — навіть тих, що суттєво відрізняються між собою, — можливе лише на основі аналізу функцій, які вони виконують у конкретному контексті.

Кожній мові властиві системи граматичних, лексичних і стилістичних норм. Тому при перекладі необхідно дібрати такі мовні засоби, зокрема граматичні конструкції, які б не лише точно передавали зміст оригіналу, а й органічно поєднувалися з ним, так само як форма і зміст зливаються у тексті оригіналу. [Нечипоренко 2020, с. 157] Наприклад, фраза *más claro que el agua* українською доцільніше передати *ясно, як день*. Це матиме більш природну форму для тексту перекладу ніж прямий переклад *ясніше, ніж вода*. До

прикладу: “Está más claro que el agua que él mente” - «Це ясно, як день, що він бреше». [M. Koszla-Szymanska, с.252]

Тож зазначаємо, що висловлювання в інтерв'ю мають бути логічними та образними. Згідно з П.С. Дудик, ми маємо уникати буденних та емоційно-нейтральних слів, а натомість використовувати лексеми, що в більшій мірі виражають експресію. Лексика може варіювати серед основних тем: суспільно-політичних, економічних, юридичних та культурно-освітніх. Іноді це може бути філософська, технічна та сільськогосподарська лексика. [Дудик 2005, с. 57] Також характерне використання слів іншомовного походження, а особливо англіцизмів: *геноцид, реципієнт, como si un GENTLEMAN de la City de Londres...* тощо. У спеціалізованих інтерв'ю з конкретної теми нерідко можна зустріти використання технічних термінів, що ускладнює сприйняття інформації для пересічної аудиторії. Наприклад: *метадон, опіати, patología orgánica*. [S.L. Quero 1999, с.39]

Тексти мають чітку структуру. Інтерв'ю, як правило, поділяється на такі частини:

Заголовок: покликаний привернути увагу читача, часто за допомогою переконливої цитати з самої розмови з респондентом.

Вступ: короткий вступний абзац, який узагальнює тему, представляє співрозмовника та передбачає фокус діалогу.

Основна частина інтерв'ю: організована як послідовність запитань і відповідей. Часто використовуються графічні маркери (ініціали, скорочення або тире), що сигналізують зміну мовця.

Закінчення: може містити заключні роздуми респондента або висновки, зроблені журналістом, залежно від стилю ЗМІ та формату тексту. [Освіта та самоосвіта]

Зазвичай, інтерв'ю має діалогічну структуру, але іноді може отримати форму монологу, якщо відповіді респондента доволі розгорнуті. [Казімова 2018, с.3] Важливо пам'ятати про редагування письмового викладу інтерв'ю, адже в процесі нього ми адаптуємо природний усний діалог до норм писемного мовлення. Реалізація цього кроку вимагатиме чимало роботи: усунення пауз, повторів, емоційно-забарвлених вигуків, мовних збоїв, і також уточнюємо синтаксис. У результаті ми отримуємо текст, який поєднує риси усної комунікації з ознаками писемного мовлення.

Підсумувавши вище зазначений текст, ми усвідомлюємо, що інтерв'ю є унікальним і водночас складним об'єктом аналізу в перекладознавчому контексті. Зазвичай має діалогічну форму. Тексти складаються із заголовку, вступу, основної частини та закінчення. Висловлювання мають бути логічними та наочними, та не повинні містити в собі двозначні вислови, приховане нав'язування своєї думки, що сприятиме маніпуляції інформацією, та надмірності технічних термінів, що ускладнить сприйняття тексту.

1.3 Прагматичні особливості текстів інтерв'ю

Як вже було зазначено нами раніше, жанр «інтерв'ю» - це текст побудований у діалогічній формі, із залученням формату питання/ відповіді. Тож важливо розуміти, що при розробці плану чи редагуванні тексту, ми повинні чітко розуміти про важливість актуальності інформації та про первинну аудиторію цього тексту. Тому жанри журналістики зазвичай характеризуються швидкими і часом малопрогнозованими змінами, адже ситуація в сучасному світі також змінюється кардинально і досить часто. [Василенко 2007, с. 3]

Тому, ми аналізуємо тексти інтерв'ю у журналістському дискурсі не лише структурно-семантичними, а й за прагматичними показниками. У досліджуваній

нами темі, під прагматикою тексту інтерв'ю ми маємо на увазі комплекс цілей, які переслідують журналіст та респондент через комунікацію з аудиторією, а також вплив, який текст справляє на реципієнта.

Прагматика тексту відповідає за його цілісність, зв'язність, інформативність і, зокрема, композицію. Іншими словами, вона повністю пересікається з усіма психологічними, та соціологічними явищами, які спостерігаються при функціонуванні знаків в плануванні тексту. [Озарко, с.84] Простими словами, прагматика тексту – це потужний інструмент для автора тексту оригіналу та його перекладача. Так ми отримуємо можливість вплинути на аудиторію, для якої ми готуємо наше інтерв'ю. Саме тому прагматика трактується як комунікативний аспект мови й орієнтується на дослідження кінцевого результату — ефекту мовної комунікації. [Поліщук Н.П. 2015, с. 66] Як зазначають американські лінгвісти: «Прагматика рятує нас від марнотратної вербальності». Прагматика тексту — це те, як він впливає на людей, які читають чи слухають подані нами тексти. Це не тільки слова, які написані, а ще й такі фактори як: з якою метою текст створений; кому він адресований; який ефект він має викликати. [Безугла 2013, с. 96] Наприклад:

- якщо текст створено, щоб переконати, то він буде прагматично налаштований на вплив;
- якщо, щоб запросити на зустріч — то його прагматика буде мати характер запрошення;
- якщо, щоб повідомити новину — то його прагматика буде інформативна.

Отже, прагматика відповідає за мету тексту, наміри автора і результат впливу на аудиторію.

Варто підкреслити, що один текст може одночасно реалізовувати кілька прагматичних установок, кожна з яких супроводжується специфічними

мовленнєвими засобами для досягнення визначеного прагматичного ефекту. Такі мовні засоби отримали назву акцентних лінгвальних одиниць. Серед основних прагматичних установок тексту ми виділяємо:

- **Інформування або вступ.** Журналіст прагне донести певні нові знання чи факти.
- **Переконання та мета комунікації.** Фрагмент тексту, де ми оцінюємо ситуацію, пояснюємо ставлення до проблеми або до опитуваної особи шляхом тону бесіди чи акцентах у питаннях та відповідях.
- **Емоційний (комунікативний) ефект.** На цьому етапі ми формуємо у аудиторії певні зародки симпатії, співпереживання чи критичного сприйняття за допомогою художніх стилістичних засобів (тобто риторичних питань, метафор, особистісних історій тощо).
- **Формування іміджу.** Як і медіа, яке відповідальне за інтерв'ю, так і респондента (наприклад політичного діяча). [Борковська, с. 159]

До прикладу, одні з найбільш популярних жанрів для дослідження прагматичних особливостей текстів – це політичний дискурс, де інтерв'ю є однією з найбільш поширених форм. З одного боку, ми використовуємо політичне інтерв'ю як своєрідний інструмент. Все для того, аби сформувати та презентувати кращий політичний імідж. З іншого боку, такі інтерв'ю слугують методом передачі актуальної й оперативної інформації від імені конкретного політичного діяча до загальної аудиторії. Їх специфіка визначається оптимізованим характером подачі матеріалу: політик не лише відповідає на запитання журналіста, а й одночасно транслює ретельно відібрану інформацію, прагнучи укріпити власний публічний образ або в деяких випадках і політичний образ своєї партії чи то країни. Це суттєво впливає на прагматичні характеристики тексту інтерв'ю.

Попри те що політичне інтерв'ю має міжособистісний формат, його кінцевим реципієнтом залишається масова аудиторія. Тому саме така

подвійність — поєднання індивідуального та масового — визначає актуальність обраного напрямку дослідження. [Кондратенко 2018, с. 19]

Фахівчиня у сфері комунікацій, Марія Хосе Канель, зазначає, що ми розглядаємо політичну комунікацію як складний соціальний процес, який об'єднує в собі взаємодію різних суб'єктів — політиків, журналістів, громадян та інституцій — щоб обмінятися інформацією, ідеями та установами спільних позицій стосовно суспільних питань. Особливо важливо нам зазначити, що політична комунікація це не лише передача інформації, адже вона передбачає також циркуляцію знаків і символів, які впливають на ухвалення політичних рішень і їхню реалізацію у спільноті.

Це визначення підкреслює значення комунікації як основи політичного процесу і водночас демонструє її роль як інструменту формування громадської думки, легітимації влади та побудови політичної ідентичності шляхом імплементації поданих думок в текстах інтерв'ю та їх перекладах. Такий підхід дозволяє осмислити політичну комунікацію не лише як технічний канал обміну даними, а як важливий механізм прагматичного аспекту. З прагматичної точки зору, такі тексти є інструментом суспільної взаємодії та демократичного управління. [P.S. Mayorga, с. 74]

Досліджуючи прагматичні особливості, нам варто пам'ятати про мовні засоби, завдяки яким ми підкреслюємо інтенсифікацію прагматичної складової. Так ми створюємо загальний тон висловлювання тексту, який також вміщує комунікативний намір автора і вплив на сприйняття інформації аудиторією. Основна функція інтенсифікаторів полягає у реалізації прагматичної настанови публіциста, спрямованої на посилення впливу на адресата шляхом активації експресивної функції, а саме оцінної та емотивної. До інтенсифікаторів ми відносимо як і лексичні одиниці, які ми можемо організувати у висхідні або

низхідні градації, так і так звані «внутрішні інтенсиви», тобто слова, що є експресивно марковані на рівні своєї семантики.

Це підтверджується авторкою статті прикладом зі вступної частини Х. Маріаса його колонки в газеті El País: «*El mayor imbécil moral no lo es, en puridad, más que los así calificados el pasado domingo, ni más que quienes arrastran esa fama bien acabados sus mandatos (Aznar, Bush J, Zapatero y muchos otros)*». [El país]

Серед контекстуальних інтенсифікаторів у наведеному уривку можна виокремити:

- вищий ступінь порівняння **mayor**,
- вставну конструкцію **en puridad**,
- а також перелік відомих політичних діячів (переважно іспанських), яких автор безпосередньо наводить як приклади моральної недалекоглядності. [Артемова 2021, с. 68-71]

Динаміка структурної організації інтерв'ю визначається рухливістю комунікативно-прагматичного контексту, що проявляється у послідовності мовленнєвих дій під час розгортання бесіди. Таким чином, композиційно-комунікативна єдність інтерв'ю полягає в упорядкованості комунікативно-мовленнєвих актів, які безпосередньо співвідносяться із прагматичним контекстом діалогу. [Попова 2020, с. 316-317] Тому протягом формування, редагування та перекладу тексту інтерв'ю важливу роль відіграють лексичні та стилістичні прийоми. Розглянемо, наприклад, особливості телевізійного інтерв'ю. Справа в тому, що на **лексичному рівні** мова телеведучого, до прикладу, може відрізнятися широким використанням колоквіалізмів, розмовних кліше та фразеологізмів. А на **синтаксичному рівні** це простежується застосуванням ведучих у своїх питаннях та відповідях спрямованих до співрозмовника чи аудиторії,

паралельних конструкцій, уточнюючих перезапитів, еліптичних речень, повторів, незавершених фраз, а також відсутністю інверсії у питальних реченнях. [Попова 2020, с. 313]

Перекладачеві повинно бути характерним не лише розпізнавання стилістичних особливостей мови оригіналу, а й вміння правильно передати їх у перекладі іншою мовою. До основних експресивних засобів, зафіксованих під час інтерв'ю, належать метафори, метонімії та порівняння. У процесі перекладу ці стилістичні фігури зберігають експресивність як і у тексті оригіналу, так і у перекладі. Стилiстичні засоби, таким чином, виступають яскравими інструментами для вираження почуттів та емоцій учасників комунікації. В процесі перекладу важливо не лише знайти їх, а також і вміти передати їх мовою реципієнта. На прикладі інтерв'ю Педро Альмодовара розглянемо його цитату: «*Hollywood hizo dos [péplums] hace un año o dos...*». Тут ми можемо простежити використання метонімії, де від визначенням Голлівуду мається на увазі вся американська кіноіндустрія. [La Vanguardia] Наведений приклад можемо перекласти як: «*Голлівуд зробив два (неплуми) рік чи два тому...*». Або подібний приклад знаходимо, працюючи над матеріалом інтерв'ю іспанського баскетболіста Паула Газоля, де він порівнює команду, як один організм: «*Esto no va de mí ni de ti, va de nosotros.*» [Telefónica] Подану цитату українському читачу можна донести наступним чином: «*Тут справа не в мені чи в тобі, справа в нас*».

Це вміння роботи з художніми прийомами, для перекладача є дуже цінним. Воно дозволяє нам не лише передати зміст висловлювання, а й відтворити його стилістичну виразність для слухача або читача. Саме тому ми виділяємо динаміку структурної організації інтерв'ю рухливістю комунікативно-прагматичного контексту, що простежується у послідовності мовленнєвих дій під час інтерв'ю. Таким чином, композиційно-комунікативна єдність інтерв'ю полягає в упорядкованості комунікативно-мовленнєвих актів, які вже потім ми

безпосередньо співвідносимо із прагматичним контекстом інтерв'ю. [Попова 2020, с. 317]

Провівши аналіз над поданою темою, наші спостереження показують, що по-перше, інтерв'ю як жанр журналістського дискурсу є бесіда, що зорієнтована на отримання певного прагматичного ефекту: інформування, переконання, формування емоційної реакції та створення іміджу комунікантів. По-друге, одне й те саме інтерв'ю може реалізовувати кілька прагматичних установок одночасно. По-третє, особливе місце у прагматичній організації інтерв'ю посідає політичний дискурс, де інтерв'ю слугує не лише інструментом передачі актуальної інформації, але завдяки прагматиці тексту є також засобом конструювання політичного іміджу.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ I

Обрана нами тема є дуже розгалуженою та вимагає багато часу та зусиль, для кращого розуміння особливостей жанру. Проте дослідження на базі опрацьованих нами теоретичних праць з перекладознавства, стилістики та частково публіцистики, дає нам підґрунтя для наступних висновків. Інтерв'ю є складним і багатограним різновидом публіцистичного стилю, що поєднує в собі низку характерних рис.

Також відіграє важливу роль у крос-культурній комунікації, оскільки є засобом глибшого розуміння ментальності та цінностей інших народів, що особливо важливо в перекладі, щоб не зруйнувати сенс повідомлення респондента. Це сприяє виявленню культурної самобутності тексту оригіналу й водночас дозволяє знайти спільні точки дотику з його перекладом. Переклад тексту оригіналу інтерв'ю потребує не лише мовної точності, але й урахування комунікативних, культурних і прагматичних складових. Отже, цей жанр, як правило, реалізується у формі діалогу та має чітку структуровану організацію, що включає заголовок, вступ, основну частину й завершення. Назагал, тексти поєднують в собі характеристики інформативності, логічного розгортання теми й різних мовних засобів впливу.

Тому висловлювання в інтерв'ю є логічно вибудованими, зрозумілими та недвозначними. Недоцільно в текстах інтерв'ю чи їх перекладах використовувати нав'язливі оцінки чи надмірно спеціалізовану термінологію, оскільки це ускладнює сприйняття та сприяє викривленню змісту під час перекладу.

Інтерв'ю спрямоване на досягнення певного прагматичного результату — такого як інформування, переконання, виклик емоційної реакції чи формування іміджу учасників комунікації. Крім того, в перекладі можна водночас реалізовувати кілька прагматичних настанов, адже у політичному дискурсі інтерв'ю не лише передає актуальні повідомлення, а й функціонує як інструмент створення політичного образу завдяки своїм прагматичним властивостям.

Можемо узагальнити, що інтерв'ю як об'єкт лінгвопрагматичного аналізу постає складним і різностороннім жанром, що поєднує в собі структурну чіткість, семантичну насиченість і прагматичну багатофункціональність.

РОЗДІЛ II. ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ТЕКСТУ ТА МІЖКУЛЬТУРНІ ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ

2.1 Відтворення іспанських текстів інтерв'ю в українському перекладі

Сьогодні, у світі новітніх технологій та глобалізації, крос-культурні взаємодії стають дедалі звичнішими для нас. Ми, як соціальні суб'єкти, весь час знаходимось межи ситуацій, коли необхідно підтримувати спілкування та робочі зв'язки з людьми з різних культурних середовищ. Тому, розглянувши певну кількість публіцистичних праць та отримавши потрібне теоретичне підґрунтя, ми можемо стверджувати, що правильно вибудована взаємодія може допомогти отримати найрізноманітніші переваги, включаючи економічні та соціальні, в той час як неправильна взаємодія може призвести до конфліктів та проблем. [Кудлай 2023, с. 152]

В політичному дискурсі, інтерв'ю має важливу функцію, оскільки містить суб'єктивні погляди респондента. Але в той же час ця переконливість зумовлена не журналістом чи фактичним змістом матеріалу, а саме особистістю, яка презентує свої думки. Це не жанр, у якому автор викладає власну позицію, а форма подання висловлювань особи, чия думка має політичну вагу. [R. Y. Mesa 2006, с. 53] Інтерв'ю дозволяє більше розкрити мотиви, цілі та наміри респондента, що часто залишаються поза увагою, чи не входять до офіційних заяв чи прес-конференцій. Але водночас, саме суб'єктивність і персоналізація висловлювань створюють особливу довіру або, навпаки, критику з боку аудиторії, що робить інтерв'ю важливим інструментом в контексті політичної комунікації.

Саме тому проблема відтворення іспанських текстів інтерв'ю політичного дискурсу в українському перекладі має дуже важливу роль задля збереження рівня стилістичної, лексико-граматичної та прагматичної насиченості. Це, відповідно, вимагає вмілого балансування між емоційністю й офіційністю. Взагалі, стосовно цього питання, нам варто пам'ятати, що не слід розглядати політичну мову, як щось унікальне. Це більше цілісний інструмент, адже вона ніколи не є самостійним типом мовлення, оскільки охоплює різноманітні

ідеологічні течії. Хоча зараз, можна відмітити, що політична комунікація ведеться загальнозрозумілою мовою, щоб доносити важливі повідомлення все більшим аудиторіям. [H.U. Cárdenas 2008, с.336]

Розглянувши докладно цілу низку інтерв'ю політиків для іспанських медіа, ми можемо висловити наступне. Всі тексти належать до публіцистичного стилю, тому ми повинні зберігати офіційну форму та стриманість мовлення. В іспанських текстах інтерв'ю є характерна прямолінійність, ділові висловлювання та аналітичний характер. У відповідях часто вдаються до логічної структури, задля збереження чіткості думок: твердження → пояснення → аргументи. Відповідно в українському перекладі теж збережена ця стриманість та експертність, з урахуванням використання фахової лексики. Перекладач повинен зберегти форму питань-відповідей, а також динаміку живого діалогу, не втрачаючи при цьому точності. Назагал, проаналізовані інтерв'ю мають певний дипломатично-офіційний підстиль. Український переклад повинен коректно передавати стиль, зберігаючи, при цьому, баланс між формальністю та емоційністю.

В іспанських текстах присутня різноманітна спеціалізована лексика, яка відноситься до багатьох тем, які вимагають від перекладача точного розуміння контексту та відповідної попередньої підготовки для правильного перекладу і коректної передачі змісту. Це стосується таких як тем дипломатична сфера, політика, економіка, військова сфера тощо. Наприклад: «*embargo total sobre el gas y el petróleo rusos*». Наведене речення перекладене як «повне ембарго на російські газ і нафту». Або «*bonos de guerra*» - «військові облигації.» Військова термінологія: «...*los equipos militares...*» та її переклад «...військова техніка...» [Cinco Días] [Урядовий портал]; «...*las misiones de paz bajo mando de la OTAN...*» та український варіант «...миротворчих операціях під егідою НАТО...»; «...*las reformas de las fuerzas armadas...*» та перекладена фраза «...реформи збройних сил України...». Та загальна політична лексика як: «...*la política exterior...*» та переклад «...зовнішня політика...»; «*La adhesión euroatlántica...*» та переклад «Вступ до Альянсу...»; «*el país no miembro...*» - «країна не-член альянсу...». [Voz

de Galicia] [Посольство України в Іспанії] В інтерв'ю також виділяємо використання політиками багатьох аббревіатур, таких як *la OTAN, la UE, las pymes, el PIB*. Подана термінологія чітко передається в українському перекладі: *NATO, ЄС, ВВП*. [ABC] [Посольство України в Іспанії] Але випадок з *las pymes* трохи відрізняється. Подану аббревіатуру в перекладі розшифровано: «... *малого та середнього бізнесу...*». Спочатку такі аббревіатури вживаються з великої літери, але згодом приєднуються до загальноновживаної лексики мови і тому, пристосувавшись до загальної мови, пишуться з малої літери. Саме такий прийом був тут використаний і перекладач вирішив опустити всі зайві елементи для того, аби полегшити читання. [Верба 2021, с. 63]

В процесі перекладу було використано евфемізми та стилістичні фігури. Завдяки їх допомозі, ми можемо уникнути комунікативного дискомфорту. Тому, під час перекладу політичних інтерв'ю, нам важливо пам'ятати, що евфемізми – це свідомий стилістичний прийом, який на практиці використовує перекладач. Це можуть бути емоційно нейтральні слова або вирази, які ми вживаємо замість синонімічних їм слів або виразів, які здаються мовцеві непристойними, грубими чи неприємними. [Марченко 2020, с. 79] Розглянемо фразу «*la guerra es sostenible para Rusia, pero no para Ucrania*», яка має подвійне смислове навантаження – економічне та моральне. Це вимагає вмілої перекладацької інтерпретації. Тому в українському перекладі, перекладач вдався до цього інструменту, аби уникнути різких слів та в результаті перенести курс уваги на інше: «*росія менш вразлива у цій війні, ніж Україна.*» [Cinco Días] [Урядовий портал]

Аби адаптувати тексти краще для українського читача, була використана ціла серія перекладацьких трансформацій задля дотримання стилістичних норм української мови. Ці трансформації, як лексичні так і синтаксичні, що зустрічаються в перекладах, є не лише технічним інструментом в руках перекладача, а й засобом адаптації іспанського тексту інтерв'ю до мовних норм і очікувань цільової аудиторії. Наприклад, використання модуляції, яка дуже часто зустрічається в українських текстах. Розглянемо таке речення «*Galicia está entre nuestros principales socios económicos en España.*» та його переклад «*Галісія*

— *один із наших основних економічних партнерів в Іспанії.* [Voz de Galicia] [Посольство України в Іспанії] Перекладач тут модулює синтаксичну конструкцію, адаптуючи її до українського мовного стандарту (з метою замінити конструкцію «серед партнерів» на користь «один із...»).

Аналізуючи відтворення іспанських текстів інтерв'ю в українському перекладі, ми не повинні забувати про граматичні часи та особливість дієслівних конструкцій. Це є одним із важливих пунктів у перекладацькому аналізі тексту. У політичному дискурсі дієслова не лише виконують дії, але й мають прагматичну функцію — формують позицію мовця, створюють ефект достовірності або актуальності, будують умовні або закличні структури. Зокрема, в одному інтерв'ю переважає Presente de Indicativo, який ми використовуємо для визначення актуального стану речей: *«Pensamos que no son realmente efectivas.»* («Ми вважаємо, що вони насправді не є ефективними.»). Також можемо використовувати його для звичайних стверджень у формальному стилі: *«El diálogo es muy importante...»* та переклад «*подальший діалог є дуже важливим...*». Зустрічається часто і Pretérito perfecto, що вказує на наслідки попередніх дій у теперішньому: *«Hemos recibido su apoyo económico...»* («Ми отримали фінансову допомогу від ЄС»). Отже, тут часові форми більш динамічні. Вони відповідають за тривалі процеси, які вимагають конкретної реакції. В іншому інтерв'ю ми можемо знайти приклади Futuro Simple, що використовується для передбачень та оцінки майбутньої політичної поведінки. Наприклад, *«...pronto el caso pasará a los tribunales»* та переклад «*... незабаром ця справа буде передана до суду*». [Voz de Galicia] [ABC] [Посольство України в Іспанії]

Перифрастичні конструкції також дуже типові для дипломатичної або офіційної мови, зокрема після модальних дієслів або дієслів волевиявлення. А також конструкції voz pasiva, переважно пасивні форми. В публіцистичному стилі назагал та в наведених нами текстах спостерігається велика кількість прикладів використання конструкції estar + gerundio, ir a + infinitivo, tener que + infinitivo та estar + participio. [M.C.A. Morales 1991, с. 292] В одному інтерв'ю це

31 приклад, з яких 1 – конструкція з дієприкметником; 14 – з інфінітивом та 16 – з герундієм. В інших кількість йде менша: в одному 9, з яких 3 – конструкції з дієприкметником; 5 – з інфінітивом та 1 – з герундієм. А ще в одному всього назагал 3: 1 – конструкція з дієприкметником; 1 – з інфінітивом та 1 – з герундієм. Ми можемо з цього зробити висновок, що найбільш застосована конструкція є з герундієм. Це дає підстави стверджувати, що це все зумовлено здатністю таких конструкцій передавати тривалість дії, її актуальність та динамізм. А це є особливо важливим для інтерв'ю, зорієнтованого на відображення актуальних у світі подій. Водночас, часте використання в іспанських текстах інтерв'ю перифрастичних форм вказує на тенденцію до аналітизму та стилістичної нейтральності, яка є властивою для офіційно-публіцистичного стилю. Використання перифрастичних конструкцій з герундієм сприяє також більш м'якому, дипломатичному формулюванню суджень, що є властивим для політичного інтерв'ю.

Підсумувавши, ми можемо зазначити наступне. Аналіз відтворення іспанських текстів інтерв'ю характеризується не лише точним відтворенням лексичного наповнення, а й розумінням контексту, стилістики та прагматику інтерв'ю. В перекладі ми повинні дотримуватися основ публіцистичного стилю з офіційно-діловим підстилем, де характерний стриманий стиль комунікації між інтерв'юером та оповідачем. З лексичної точки зору нам варто вміло передати рівень лексичного наповнення, володіти високим рівнем мови, перекласти вдало спеціалізовану політичну термінологію. Особливу увагу приділяємо використанню аббревіатур, модальних та перифрастичних конструкцій, часових форм, а також евфемізмів, які допомагають уникнути комунікативного дискомфорту. Тож, переклад політичних інтерв'ю з іспанської мови на українську це не механічний процес, а свідоме формування тексту, спрямованого на збереження як змісту, так і комунікативної функції оригіналу.

2.2 Аналіз перекладацьких трансформацій

Працюючи над перекладом будь-якого доробку, перекладацькі трансформації всюди відіграють важливу роль. Це своєрідний інструмент в руках перекладача, що дозволяє нам майстерно вправлятися зі словами та фразами, редагуючи тексти зроблених нами перекладів. До загальних перекладацьких трансформацій ми можемо віднести перестановки; заміни (форм слова, частини мови, членів речення); синтаксичні та лексичні заміни; антонімічний переклад та компенсацію. [Поліщук 2023, с. 147-148.] А також до їх списку входять конкретизація; генералізація; заміна реалій; метонімічні трансформації; дослівний переклад; калькування; запозичення; еквіваленція; транспозиція; адаптація та модуляція. [Журавель 2015, с. 149]

Проаналізувавши цілу низку політичних інтерв'ю, ми можемо узагальнити, що для кожного з них, на ряду з основними перекладацькими трансформаціями, є властива якась своя конкретна. Зокрема, при аналізі інтерв'ю для іспанської газети *Cinco Días*, нами відмічено, що переважаючою трансформацією є опущення. Це є перекладацьким прийомом, суть якого полягає у вилученні окремих слів під час переходу від мови оригіналу до мови перекладу. Наприклад в іспанському тексті інтерв'ю є вступ, але він опущений в українському перекладі. А також багато інших слів, фраз, словосполучень та речень, які перекладач вирішив не додавати до перекладу. А саме: «*pero esto se extiende por varios sectores*»; «*no voy a entrar en detalles sobre el pasado*» та інші. Сюди ми також додаємо опущення незначних фраз в інших інтерв'ю, як наприклад: «... *por así decirlo*...». [Cinco Días] [Урядовий портал]

На противагу трансформації опущення, в українських перекладах можемо знайти також випадки додавання. Ця трансформація полягає у додаванні до перекладу лексичних одиниць, які відсутні в оригінальному тексті, з метою кращої передачі змісту, а також дотримання мовних і комунікативних норм мови перекладу. [Пташніченко 2014, с. 150] В українському перекладі це зазвичай були іменники, або додаткові фрази. Наприклад іспанське питання «*¿qué necesita Ucrania?*» передано в перекладі «*що потрібно Україні сьогодні?*». В іспанському

тексті інтерв'ю речення подано наступним чином: «*Les pedimos por favor que no justifiquen los asesinatos.*», а в українському перекладі можемо простежити таке додавання: «*Також ми просимо їх не звинувачувати українців у війні та не виправдовувати вбивства, скоєні російськими окупантами.*» А також у реченні: «*Si esto no se va a hacer, quisiéramos que se busque otra alternativa realista*» та українському перекладі, де було додано продовження речення: «*Якщо ембарго не буде запроваджено, ми б хотіли побачити альтернативні кроки, які можуть зупинити фінансування військової машини росії.*». Іншим прикладом є речення «*¿también en el del prorruso Viktor Yanukovich?*» та український переклад «*також у програмі проросійського Януковича?*», де була додана програма. Або схожий варіант «*los candidatos importantes para el domingo...*» та переклад «*основні кандидати на президентських виборах...*», де було додано вибори. Сюди також можемо додати «*El diálogo es muy importante...*» та переклад з додаванням подальший «*Подальший діалог є дуже важливим...*». [Cinco Días] [Урядовий Портал] [АВС] [Посольство України в Іспанії]

Також в перекладах використано дві зворотні трансформації: конкретизація та генералізація. В наслідок генералізації ми замінюємо у перекладі слово з вузьким значенням на інше з ширшим значенням, нерідко це являється гіпонімом. [Карабан 2004, с. 306] Серед прикладів генералізації ми можемо навести наступне: «*los líderes rusos*» українською передано «*в росії*»; «*mientras nosotros calculamos nuestras pérdidas, ellos están contando sus ganancias*» перекладено як «*поки ми підраховуємо наші втрати, вони підраховують свої доходи.*» В останньому прикладі, в українському тексті, наведена лексична генералізація, адже дослівно *ganancias* варто було б перекласти як прибутки, а слово *доходи* є більш узагальненим поняттям. Іншим прикладом генералізації є початок речення «*hemos tomado medidas...*», що дослівно варто було б передати через «*вжито заходів*», але перекладач вдався до змістової генералізації та представив фразу в українському перекладі як «*ми маємо певні домовленості*». Тут «*домовленості*» додає реченню менше

конкретності, а отже знімає з політика долю певної відповідальності. [Cinco Días] [Урядовий портал]

Конкретизація – це перекладацька трансформація, коли ми навпаки фразу широкого значення передаємо більш конкретними словами чи виразами, для кращого розуміння сенсу. [Богайчук 2021, с. 144] Серед прикладів конкретизації можемо навести наступне: в іспанському тексті з'являється фраза «*hemos recibido su apoyo económico...*», яка в українському перекладі передається більш чітко завдяки зосередженню уваги на «*ми отримали фінансову підтримку від ЄС..*» замість звичайного займенника «*Вашу*». Іншим прикладом є «*..hemos creado los bonos de guerra*», що українською перекладемо як «*ми також проводимо аукціони військових облигацій*». В поданому уривку йде змістова уточнення, адже ми конкретизуємо саму дію, ми не лише створили аукціони, а вже і проводимо їх. Сюди також можемо додати приклади з іншого інтерв'ю: «*...se trataron los temas prioritarios...*» та переклад «*...обговорювалися пріоритетні для України питання...*», де було конкретизовано для України. Та фраза «*la adhesión euroatlántica...*» з перекладом «*вступ до Альянсу...*», де було звужено контекст до самого альянсу НАТО, про що йдеться в ході розмови. [Cinco Días] [Урядовий портал] [Voz de Galicia] [ABC] [Посольство України в Іспанії]

Наступною трансформацією, яка зустрічається у процесі перекладу є транспозиція. Більшість дослідницьких праць з перекладознавства визначають транспозицію як зміну граматичних категорій протягом перекладу. Деякі автори подають точніше формулювання, адже розглядають транспозицію як зміну частини мови при перекладі. [Фокін 2007, с.2] Серед прикладів транспозиції виділяємо: «*...esperamos expandir nuestras exportaciones...*» що українською перекладено як «*...ми сподіваємось на збільшення нашого експорту...*». В реченні перекладач вирішує замінити граматичну категорію, адже у вихідному тексті використано дві дієслівні форми (*esperamos + expandir*), тоді як українською перекладач трансформує одну з них в іменник — збільшення. У фразі «*... sin*

problemas...» та перекладі «...безпроблемні...» перекладачем була здійснена заміна обставини на означення. Сюди також можемо додати випадок, де дієслівна конструкція з герундієм була в перекладі замінена на іменникову форму: «...*continuiremos cooperando...*» та переклад «*продовжимо співробітництво*». А також інші приклади, де дієслівну форму було замінено на іменникову: «*para mantener y desarrollar buenas relaciones...*» та переклад «*для підтримання і розвитку гарних відносин...*». Або наведемо ще одну фразу «...*no han podido viajar...*» та переклад «...*не можуть подорожувати...*». Тут відбулася зміна граматичних категорій, де перфект був замінений на теперішній час. Перекладач передає проблему як тривалу, повторювану та актуальну, що краще відповідає використанню в поданому прикладі теперішнього часу. [Voz de Galicia] [ABC] [Посольство України в Іспанії]

Іншою важливою трансформацією є модуляція. Модуляція — це прийом перекладу, що передбачає незначні зміни в значеннях або ракурсів сприйняття висловлювання за контекстом. Вона належить до одного з чотирьох типів так званого вільного перекладу, поряд із транспозицією, еквівалентністю та адаптацією. [Панченко 2024, с. 248-249] Ми можемо виділити такі приклади модуляції: «*necesitamos el dinero más rápido*» та переклад «*а кошти нам потрібні вже зараз*». В перекладі змінено спосіб вираження тексту, але зберігаємо його суть. «*Más rápido*» дослівно означає «швидше», порівняння в ступені швидкості. А «*вже зараз*» – це інший погляд на одну і ту ж саму ідею, тобто діяти негайно. Або: «*La guerra es sostenible para Rusia, pero no para Ucrania*» та переклад «*росія менш вразлива у цій війні, ніж Україна*». Тут модуляція відбулась через зміну логічної точки зору: із «стійкості» (абстрактне поняття) на «вразливість» (конкретне). Цей підхід краще адаптує вираз до стилістичних норм української мови. В реченні «*Ahora no sabemos cuánto va a tardar*» та перекладі «*Зараз ми не можемо прогнозувати точно*» пояснюємо модуляцію зміною логічної перспективи висловлювання: замість прямого твердження про відсутність знання щодо тривалості події, передаємо через конструкцію, що акцентує на неможливості точного передбачення. [Cinco Días] [Урядовий портал] Це більш

коректно для контексту політичного дискурсу. А також така фраза, як: «...*no entorpezcan...*» та переклад «...*не має стати на заваді...*». Це типовий приклад семантичної модуляції, коли перекладач змінює ступінь прямоти або інтенсивності висловлювання, зберігаючи його сенс. Іншим прикладом є фраза «...*de tal manera que...*» та її переклад «...*що призводить до того, що...*». [АВС] [Посольство України в Іспанії] Це призводить до зміни способу вираження причинно-наслідкового зв'язку, але не змінює його змісту. Назагал, у публіцистичних текстах важливу роль грає не лише зміст, а й його презентація. Тому, серед проаналізованих нами інтерв'ю, можемо узагальнити те, що доволі часто серед прикладів зустрічається модуляція. Вона допомагає більш вдало перенести прагматику тексту: передати намір політика, його емоцію та розставити правильні акценти на його відповідях.

В українських перекладах з'являється також культурна адаптація. Тут постає завдання передати прагматичні значення слів оригіналу й осмислити прагматику перекладу як частину конкретного перекладацького акту. Перекладач усвідомлює, що адресат перекладу належить до іншої мовної спільноти, має інші знання, життєвий досвід, історичне тло та культурні уявлення. [Гудкова 2008, с.33] Наприклад, «*propietario del grupo Roshen, que en Ucrania es tanto como decir Nestlé en Suiza...*» та переклад «*власник групи «Рошен», яка в Україні є такою ж знаковою, як «Нестле» у Швейцарії...*». Тут журналіст використовує культурну аналогію, зрозумілу іспанському читачеві: Рошен ≈ Nestlé у Швейцарії. Це приклад культурної адаптації журналіста, яку перекладач зберігає. Вона допомагає іноземному читачеві зрозуміти масштаб бренду Рошен через знайомий образ. [АВС] [Посольство України в Іспанії]

Також нам варто згадати про перекладання. Застосовуємо його тоді, коли для передачі змісту тексту оригіналу необхідно використати інші мовні засоби мови перекладу, що водночас покращує стилістичну побудову й комунікативну ефективність висловлювання. Основна мета — зберегти змістову суть оригіналу, але таким чином, щоб можна було розгледіти, як перекладач по іншому переосмислив вихідний текст. [Бобрівник, с. 135] Сюди можемо додати

такі приклади, як: «...*con el objetivo declarado...*» та переклад «...у ході якого він виступив за те...». Зміст передано іншими словами, адаптовано до стилістики та контексту цільової мови, без дослівного відповідника. Перекладач не відтворює буквальну конструкцію, а замінює її на більш інформативну та природну для української мови. [Voz de Galicia] [Посольство України в Іспанії]

В перекладах виокремлюємо також таку трансформацію, як перестановка. Перестановка як різновид перекладацької трансформації — це зміна порядку розміщення мовних елементів у перекладі порівняно з їхнім розташуванням в оригінальному тексті. [Красуля 2020, с. 303] Можемо тут навести наступне речення: «у свої 44 роки Петро Порошенко є успішною людиною.» та іспанський оригінал «*Petro Poroshenko es, a sus 44 años, un hombre de éxito.*» [ABC] [Посольство України в Іспанії], де була зміщена частина речення про вік політика на початок речення. Або інший приклад: «*La cooperación bilateral entre España y Ucrania, y en concreto Galicia, ha crecido mucho en los últimos años*» та переклад, де остання фраза була винесена на початок речення «*За останні роки значно зросло співробітництво між Україною та Іспанією, і зокрема Галіцією.*» [Voz de Galicia] [Посольство України в Іспанії]

Ще за одну трансформацію ми відмічаємо антонімічний переклад. Він полягає у заміні певного поняття на протилежне значення, але з метою збереження змісту. [Богайчук 2021, с. 144] Розглянемо «*¿están fallando en algo las ayudas europeas?*», що дослівно варто було б перекласти як «чи в чомусь дає збій європейська допомога?». Але перекладач вирішив замінити цю негативну конотацію на фразу «чи задоволені ви...?». Це позитивне висловлювання, яке за своєю ідеєю включає можливість невдоволення, але уникає цього прямого запитання про провал. Тому в перекладі речення звучить наступним чином: «*чи задоволені ви європейською допомогою?*». [Cinco Días] [Урядовий портал]

Певна кількість речень в інтерв'ю нерідко поєднують в собі компоненти двох трансформацій. Наприклад фраза «...*vamos a mantener un diálogo muy efectivo...*» та переклад «...ми матимемо дуже ефективний діалог...». Тут

застосовано і транспозицію і модуляцію. Ці трансформації забезпечують граматичну й стилістичну відповідність, не порушуючи змісту оригіналу та часто використовуються при перекладі публіцистичних текстів. В транспозиції замінено аналітичну форму майбутнього часу *vamos a mantener* (коли майбутня дія складається з допоміжного дієслова та інфінітива) на синтетичну матимемо (коли час утворюється завдяки відмінюванню дієслів). А модуляція відбулася у мінімальній зміні перекладу, адже *mantener un diálogo* дослівно варто було б перекласти як *підтримуватимемо діалог*. Український варіант, яким скористався перекладач, *мати діалог* був трохи стилістично простішим, проте не втратив свого головного значення. Іншим прикладом є «...*con el objetivo declarado...*» та «...у ході якого він виступив за те, що...». Тут теж поєднана транспозиція і модуляція. Транспозиція відповідає за зміну іменникової конструкції на дієслівну. *El objetivo* змінено на *виступив*. До цього ми також можемо додати і модуляцію тут. Замість цієї іменникової конструкції, перекладач застосовує активну дієслівну конструкцію – *виступив за*, що впливає на форму подачі інформації, але все одно передає ту саму комунікативну функцію, тобто вираження наміру чи позиції. [Voz de Galicia] [Посольство України в Іспанії]

Проаналізувавши перекладацькі трансформації в різних інтерв'ю можемо зробити наступні висновки. Ми простежуємо активне використання різноманітних трансформацій, що дозволяють зберегти зміст, емоційне забарвлення та прагматичні установки. Спостерігаємо застосування як базових трансформацій (опущення, додавання, конкретизація, генералізація, транспозиція, перестановка), так і більш складних (модуляція, перефразування, культурна адаптація, антонімічний переклад). Найбільш поширеними є: опущення та додавання; модуляція; конкретизація; транспозиція. Зустрічаються також випадки, де в одній фразі використано одночасно дві трансформації. Наприклад, модуляція та трансформація. Отже, ми не лише дослівно передаємо значення, а й редагуємо вихідний текст, зосереджуючи увагу на комунікативному та прагматичному аспектах. Тож перекладацькі трансформації

це не просто технічні прийоми, а важливий інструмент стилістичного збагачення та крос-культурної комунікації.

2.3 Стилiстичнi, лексико-граматичнi та прагматичнi труднощi перекладу текстiв iнтерв'ю

Публіцистичний стиль охоплює надзвичайно широкий спектр тем, що пов'язані з усім, що привертає увагу суспільства. Кожна конкретна тема формує свої стилістичні, лексико-граматичні та прагматичні особливості, на які ми повинні звернути увагу під час перекладу. Назагал, у жанрах публіцистичного стилю активно застосовується суспільно-політична лексика, а також терміни пов'язані з мораллю, етикою, медициною, економікою, психологією, культурою. До того ж часто вживаються слова, які відображають внутрішній стан людини, її емоції та переживання. [Поліщук, с. 574] Під час перекладу особлива увага повинна приділятися стилістичним, лексико-граматичним та прагматичним труднощам, які виникають в ході роботи. Вони всі повинні бути враховані перекладачем, щоб точно передати всі лінгвістичні норми при перекладі на мову цільової аудиторії.

Продовжуючи аналіз перекладів інтерв'ю варто звернути увагу, в першу чергу, на стилістичні труднощі, які виникали під час перекладу текстів. Всі проаналізовані інтерв'ю належать до публіцистичного стилю, якщо бути більш точними, то до офіційно-публіцистичного стилю. Їм притаманна раціональна аргументація та чітко виражена комунікативна мета: представити іспанській аудиторії позицію України в європейському політичному дискурсі. Серед характерних рис перекладів інтерв'ю варто відзначити: виважену, помірковану лексику; часте використання безособових конструкцій; використання усталених політичних та дипломатичних кліше (наприклад: «*es importante mantener el diálogo*», «*queremos fortalecer los vínculos bilaterales*») [Voz de Galicia] [Посольство України в Іспанії] та нейтрально-інформативний тон. Ці особливості створюють низку стилістичних труднощів під час перекладу на українську мову. У всіх інтерв'ю перекладачеві варто було передати стриману,

професійну риторичку політиків, зберігаючи при цьому всі детальні політичні моменти. Серед труднощів, наприклад, могла постати також технічна мова, адже багато використано економічних термінів: *bonos de guerra, apoyo económico, reformas estructurales* Зустрічається також політична лексика: *los comicios, supresión de visados, la adhesión euroatlántica*. [ABC] [Посольство України в Іспанії] А ще дипломатичні позначення: *los observadores internacionales, misión de paz, país no miembro*. [Voz de Galicia] [Посольство України в Іспанії] Перед перекладачем постає завдання передати правильно термінологію, але уникнути значного спрощення, що може вплинути на загальний сенс відповіді Міністра. Особливою труднощию ставала передача дипломатичного стилю. В одному перекладі інтерв'ю простежуються труднощі у збереженні дипломатичної манери висловлення. «*Plantear el dilema Occidente o Rusia resulta anticuado.*» та переклад «*сьогодні ставити дилему Захід чи Росія є щонайменше історичним пережитком.*» [Voz de Galicia] [Посольство України в Іспанії] Через модуляцію тут перекладач замніює прикметник «застарілий» на стилістично сильніший варіант «історичний пережиток». Така конотація оцінки дуже характерна для політичного дискурсу.

Також до окремих стилістичних труднощів ми можемо віднести об'єднання речень, яке спричинене прагненням адаптувати текст до стилістичних норм мови перекладу. Ця трансформація передбачає зміну синтаксичної структури: кілька простих речень оригіналу поєднуються в одне складне речення у перекладі, або ж, навпаки, складне речення вихідного тексту перетворюється на просте у мові перекладу. [Зубач 2024, с. 231] Так наприклад перекладач з'єднує наступні два речення: «*Cada día están recibiendo miles de millones por las exportaciones de gas y petróleo. Esto les permite financiar la guerra.*» В перекладі це виглядає наступним чином: «*Щодня вони отримують мільярди від експорту нафти та газу, що дозволяє їм фінансувати війну.*» [Cinco Días] [Урядовий портал] Окрім об'єднання простежуємо в іншому інтерв'ю розчленування речень: «*El nuevo presidente dijo que continuaremos cooperando con la OTAN en todos los temas que ya existen, esto significa que vamos a mantener un*

dialogo muy efectivo, Ucrania es el único país no miembro que participa en todas las misiones de paz bajo mando de la OTAN...» та переклад українською «Новий Президент сказав, що ми продовжимо співробітництво з НАТО з усіх напрямків, які вже є на сьогодні. Це означає, що ми матимемо дуже ефективний діалог – Україна є єдиною країною не-членом Альянсу, яка бере участь в усіх миротворчих операціях під егідою НАТО.». [Voz de Galicia] [Посольство України в Іспанії] У наведеному прикладі, розділення речення підкреслює логічний акцент відповіді. До цього речення можемо також додати різницю розділових знаків. В іспанському варіанті три головні частини, розділені комами, без жодного пунктуаційного маркера сильнішої паузи, це відповідає іспанській нормі писати довгі періоди з кількома головними реченнями, інтонаційно пов'язаними. В перекладі маємо розділення оригінального речення на два окремих (через крапку) та використання тире для логічного розгортання думки, задля збереження логічної структури.

Проте є також і інші речення, де простежується ця різниця в розділових знаках. До прикладу: «*Por lo que atañe a la Alianza Atlántica: la integración...*» та український варіант «*Що стосується Північноатлантичного Альянсу, інтеграція...*» [Voz de Galicia] [Посольство України в Іспанії]. Відбулась заміна двокрапки на кому через відмінність між пунктуаційними нормами іспанської та української мов. В іспанській мові двокрапка характерна після фрази *por lo que atañe a*, а в українській мові, навпаки, для такої конструкції двокрапка не характерна. Тому після фрази *що стосується* нам варто поставити кому. Крім того, таке редагування розділових знаків відповідає також принципу функціональної еквівалентності, коли перекладач прагне не тільки до буквального відтворення знаків, а й до збереження інтонаційно-сміислової єдності висловлювання. Це є особливо важливим у контексті політичних інтерв'ю.

Окрім того, до стилістичних труднощів, які зустрічаються в іспанському тексті і відповідно у відтворенні в українському перекладі, то ми можемо

віднести сюди написання топоніма «росія» з малої літери. [Урядовий Портал] Згідно з орфографічною нормою, назви країн пишуться з великої літери, але у контексті війни та протестної риторики (в медіа, соціальних мережах, навіть у деяких публіцистичних текстах) мала літера використовується як оцінне маркування (іронія, зневага), емоційний або ідеологічний жест. До того ж це прийнята норма Національної комісії зі стандартів державної мови, не вважати таке написання за порушення норм української мови. [Смолько 2023] Сюди ми також можемо додати спільну особливість для всіх текстів інтерв'ю – написання Київ через російську транслітерацію, як Kiev. І хоча багато країн вже перейняли написання Kyiv, тобто українську транслітерацію, в Іспанії Fundéu досі рекомендує до використання в текстах російську назву. [AS]

Іншу важливу роль у відтворенні іспанських текстів інтерв'ю в українському перекладі займають лексико-граматичні труднощі перекладу. Вони виникають коли слова мають непрямі або полісемантичні відповідники; коли певні граматичні категорії не мають прямого аналога в мові перекладу; коли в перекладі перед нами постає завдання перебудувати речення або коли треба передати саму функцію слова або словосполучення, а не лише форму слова. Перш за все, серед труднощів поставала абстрактна спеціалізована лексика: певні терміни не мають прямих відповідників, або ж потрібна адаптація термінології для масового читача, наприклад пояснення. Візьмемо до прикладу таку фразу: «*bonos de guerra*» та переклад «*військові облигації*». Інша трудність – модальні конструкції та часи, тому що в інтерв'ю з'являється такий час як Pretérito Perfecto, який не має прямого відповідника в українській мові, тому в перекладі він адаптується за контекстом: «*hemos recibido su apoyo económico...*» та переклад українською «*ми отримали фінансову підтримку...*». [Cinco Días] [Урядовий портал] Або інший варіант, де перфект знову був переданий через минулий час, зберігаючи при цьому завершеність дії: «*...han sido reconocidas como democráticamente ejemplares...*» та переклад «*...були визнані країнами Європи і Америки як зразкові...*». [Voz de Galicia] [Посольство України в Іспанії] Спостерігаємо також застосування перестановки, адже в іспанському тексті

фраза про країни стоїть в кінці речення. В інших текстах назагал присутня політична лексика, така як *los comicios-вибори*, *la OTAN-НАТО*, *los visados-візи* тощо. [ABC] [Посольство України в Іспанії] А також дипломатична та міжнародна лексика: *presidencia española-іспанське головування*; *supresión de visados-скасування візового режиму* [Voz de Galicia] [Посольство України в Іспанії]. А також використання соціально-економічної: *crecimiento económico-економічне зростання*; *trabas burocráticas-бюрократичні перепони* тощо. Присутня в іспанських текстах інтерв'ю та їх українських перекладах також і власна назва – *la Revolución Naranja-Помаранчева Революція*. [ABC] [Посольство України в Іспанії] Використання таких власних назв є важливим елементом для збереження історичної та культурної ідентичності в процесі перекладу. Це також сприяє точному і однозначному сприйняттю інформації цільовою аудиторією.

Останнім пунктом нам важливо згадати про прагматичні труднощі цих перекладів, адже протягом перекладу публіцистичних текстів, особливо інтерв'ю з політиками, перекладач стикається з не лише стилістичними, лексико-граматичними труднощами, а й прагматичними — такими, що пов'язані з комунікативною метою висловлювання, намірами політика чи емоційним та політичним підтекстом. Звертаючись до іспанської аудиторії політики мають на меті підтвердити європейський вектор України, водночас залишаючись дипломатично коректними у різких темах.

Наприклад, у інтерв'ю до іспанських читачів, прагнення майбутнього України серед європейської спільноти не повинно порушувати тем стосовно проросійських опонентів. Тут в цьому допомагає іронічна інтенція. Розглянемо «*el futuro jefe de Estado estará «condenado» a llevar una política proeuropea...*» та переклад «майбутній Глава держави буде «приречений» проводити проєвропейську політику...». [ABC] [Посольство України в Іспанії] Саме завдяки лапкам перекладач в українському варіанті зберігає цю іронічну інтонацію. Адже слово «приречений» без них могло б мати негативний зміст, що не відповідає

першочерговим намірам мовця. А таке використання пунктуаційного маркера дозволяє збалансувати тон і зберегти дипломатичну дистанцію. В іншому інтерв'ю бачимо звернення: «*Les pedimos por favor que no justifiquen los asesinatos*» та переклад «*Ми просимо їх не звинувачувати українців у війні та не виправдовувати вбивства, скоєні російськими окупантами*». [Cinco Días] [Урядовий портал] Цей приклад додавання та конкретизації дозволяє перекладачеві зробити в перекладі емоційний заклик більш виразним та сформуванню моральної позиції політика для міжнародної аудиторії. А також інший приклад, де політик представляє своєрідну політику збалансованих відносин із Заходом і росією, не вдаючись при цьому до однозначних оцінок, що доволі характерно для дипломатичного стилю. Так, ми можемо прокоментувати дипломатичне уникнення категоричності. Розглянемо це на прикладі «*Plantear el dilema Occidente o Rusia resulta anticuado*.» та українського варіанту «*Сьогодні ставити дилему Захід чи Росія є щонайменше історичним пережитком*.» [Voz de Galicia] [Посольство України в Іспанії]. Перекладач тут не просто уникає дослівного перекладу «застарілим», а він вирішує вжити словосполучення стилістично сильніше, але прагматично обережніше «історичний пережиток». Вона дозволяє нам висловити позицію без прямої критики до жодної зі сторін.

Підсумувавши вище зроблений аналіз, можемо простежити наступні висновки. Аналіз низки інтерв'ю засвідчив, що переклад публіцистичних матеріалів, особливо з політичним та суспільно значущим змістом, вимагає глибокого розуміння стилістичних, лексико-граматичних і прагматичних особливостей тексту. Стилiстичні труднощі перекладу пояснювались відтворенням публіцистичного стилю з офіційно-публіцистичним підстилем, збереженні різних структур і логіки аргументації. Лексико-граматичні труднощі – передачею спеціалізованої термінології, синтаксичних перебудовах, перекладацьких трансформацій та узгодженні часових форм. Прагматичні труднощі – збереженням комунікативної мети мовця, дипломатичного пом'якшення та загальної передачі підтексту. Отже, щоб отримати вдалий переклад інтерв'ю ми повинні пам'ятати про застосування широкого спектру

перекладацьких трансформацій, гнучкого мислення та чіткого розуміння прагматичних функцій тексту.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ II

Переклад політичного інтерв'ю складний та комплексний процес, коли перед перекладачем постає ціла низка перекладацьких труднощів. Це стосується емоційного забарвлення оригіналу, щоб водночас зберегти політичний імідж учасників. Також стилістичні точності публіцистичного стилю з елементами офіційно-ділового підстилю, що передбачає стриману та врівноважену манеру комунікації між інтерв'юером і респондентом. Перекладач має зберігати високий рівень лексичного наповнення тексту, а також точно передавати спеціалізовану політичну й фінансову лексику. Серед прагматичних труднощів викликом є передача політичного меседжу без його спотворення чи надмірного пом'якшення. Необхідно також зберігати сталі мовні вирази з певним прагматичним навантаженням, не змінюючи при цьому змістової сутності повідомлення.

Аналіз перекладацьких трансформацій в інтерв'ю також дає свої висновки. Ми спостерігаємо активне використання як базових перекладацьких трансформацій (опущення, додавання, конкретизація, генералізація, транспозиція), так і більш складних прийомів, таких як модуляція, перефразування, антонімічний переклад та культурна адаптація. Серед найбільш застосовуваних трансформацій виділяються: опущення та додавання; модуляція; конкретизація; транспозиція. Але найчастішою перекладацькою трансформацією в усіх інтерв'ю є модуляція, яка зустрічається майже в кожному другому складному реченні. Вона допомагає більш вдало перенести прагматику тексту: передати намір політика, його емоцію та розставити правильні акценти на його відповідях. Зустрічаються також нечасті випадки використання одночасно обох трансформацій в деяких фразах. А саме, використання модуляції та трансформації. Нами також були проаналізовані стилістичні труднощі, до яких ми відносимо дотримання норм публіцистичного стилю; лексико-граматичні де варто було вміло передати спеціалізовану термінологію та узгодити часові форми; а також прагматичні труднощі - збереження

комунікативної мети, дипломатичного пом'якшення та загальної передача підтексту

Перекладач не обмежується дослівним перекладом, а адаптує текст із урахуванням комунікативних та прагматичних характеристик. Так, перекладацькі трансформації не лише технічний засіб, а й інструмент стилістичного збагачення та ефективної крос-культурної комунікації. Отже, для досягнення якісного перекладу політичного інтерв'ю необхідно застосовувати широкий спектр перекладацьких трансформацій, виявляти гнучкість мислення та чітко усвідомлювати функції тексту в іншомовному середовищі.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

У результаті проведеного дослідження, присвяченого розгляду структурно-семантичних та прагматичних особливостей іспанських текстів та їх відтворенню в українському перекладі, було досягнуто низки висновків, що узагальнюють результати здійсненої роботи.

Ми з'ясували, що інтерв'ю як жанр публіцистичного стилю є складним, багаторівневим комунікативним процесом, який вимагає від перекладача глибокого розуміння як лінгвістичних, так і екстралінгвістичних чинників. Поєднує також ознаки діалогічності, інформативності, емоційності та прагматичних установок, що значно ускладнює процес його перекладу. У межах роботи було виконано поставлені нами завдання.

А саме проаналізовано структурно-семантичні характеристики іспанських текстів інтерв'ю. Зокрема об'єктивність; ясність; лаконічність; чітку структуру: заголовок, вступ, основна частина, закінчення; редагування тексту, а також вживання суспільно-політичної лексики й стилістичних засобів. Особлива увага приділена логічній побудові висловлювань. Визначено прагматичні установки, які реалізуються в текстах: інформування, переконання, емоційний ефект та формування іміджу. Було з'ясовано особливості перекладу інтерв'ю, зокрема політичного дискурсу, в умовах крос-культурної комунікації; здійснено зіставний аналіз іспанських оригіналів і українських перекладів на матеріалі політичних інтерв'ю опублікованих в іспанських періодичних виданнях, таких як *Cinco Días*, *ABC*, *La Voz de Galicia* та їх українських перекладах опублікованих на офіційних державних порталах. Нами було проаналізовано 155 прикладів перекладацьких трансформацій, серед яких були виділені основні: опущення, додавання, конкретизацію, генералізацію, транспозицію, модуляцію, елементи культурної адаптації, антонімічний переклад, перефразування та перестановки. Найчастіше застосованими є опущення (34%) та транспозиція і модуляція (кожен по 25%). Перекладацькі трансформації є не просто технічними прийомами, а важливими засобами стилістичного вдосконалення тексту і налагодження

ефективної крос-культурної взаємодії. Наприклад, культурна адаптація в реченні «Propietario del grupo Roshen, que en Ucrania es tanto como decir Nestlé en Suiza...» та переклад «власник групи «Рошен», яка в Україні є такою ж знаковою, як «Нестле» у Швейцарії...». Так, цією культурною аналогією зрозумілою іспанському читачеві журналіст допомагає іноземній аудиторії зрозуміти масштаб бренду Рошен через знайомий образ. Також в роботі ми аналізували наявні стилістичні, лексико-семантичні та прагматичні труднощі перекладу. Серед основних труднощів відмічаємо такі головні моменти як дотримання публіцистичного стилю, передача спеціалізованої лексики; різних часових форм та реалізація прагматичних установок тексту.

Особливу увагу було приділено прагматичному аспекту та дослідженню збереження політичного іміджу учасника, точності формулювання звинувачень та відтворення стилістично маркованих висловлювань без спотворення змісту. Головна мета — збереження комунікативного ефекту тексту, була реалізована завдяки комплексному підходу до аналізу текстів інтерв'ю: зі структурної, семантичної, стилістичної, лексико-граматичної та прагматичної точки зору.

Це свідчить про те, що перекладач виконує не лише буквально дослівний переклад змісту, а й адаптує текст з урахуванням його комунікативної мети та прагматичних особливостей, забезпечуючи відповідність мовним та культурним нормам цільової аудиторії. Отже, успішний переклад інтерв'ю вимагає не лише глибоких мовних знань, а й високого рівня володіння перекладацькими трансформаціями та загальними структурно-семантичними та прагматичними нормами, аби у перекладі зберегти стиль, логіку, емоційність та політичний підтекст тексту в іноземному середовищі. Та чітко розуміти призначення тексту в іншомовному культурному контексті. Успішний переклад у цьому жанрі — це не просто передача слів, а вибудова мовної поведінки політика в іншій культурі, з урахуванням очікувань цільової аудиторії.

Результати здійсненої роботи будуть корисними для студентів перекладачів та студентів інших філологічних спеціальностей. Серед результатів

є практичні приклади перекладацьких трансформацій у жанрі інтерв'ю. Праця також допоможе краще зрозуміти особливості крос-культурної комунікації та відтворення прагматичних ефектів оригіналу. Може використовуватись як навчальний матеріал під час вивчення курсів з теорії та практики перекладу та перекладу суспільно-політичних текстів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Артемова Л.В. Інтенсифікатори як маркери прагматичного потенціалу іспанської авторської публіцистики / Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики : зб. наук. пр. / М-во освіти і науки України, Київ. нац. ун-т імені Тараса Шевченка / головний ред. Н. М. Корбозерова. (2002–2021). К. : Юстон, 2021. Вип. 40. с. 68-80
2. Безугла, Л. Р. Лінгвістична прагматика та дискурсивний аналіз. *Studia Philologica* / Київ, 2013 с. 95-100
3. Бібліотека LibreTexts. Крос-культурна комунікація. URL: [https://ukrayinska.libretexts.org/Соціальні_науки/Комунікаційні_дослідження/Вступ_до_спілкування/Спілкування_для_підключення_-_міжособистісне_спілкування_на_сьогодні_\(Usera\)/04%3A_Культура/4.02%3A_Крос-культурна_комунікація](https://ukrayinska.libretexts.org/Соціальні_науки/Комунікаційні_дослідження/Вступ_до_спілкування/Спілкування_для_підключення_-_міжособистісне_спілкування_на_сьогодні_(Usera)/04%3A_Культура/4.02%3A_Крос-культурна_комунікація)
4. Бобрівник С.Л., Теплюк І.А., Гайдученко С.В. Використання практичних креативних технік перекладу англомовної економічної літератури. с. 130-137
5. Богайчук О.С. Лексичні трансформації в перекладі / Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. 2021 № 49 том 2 с. 143-146
6. Борковська І.П. Прагматичні установки адресата в ділових документах / Наукові записки Національного університету «Острозька академія» / Серія «Філологічна». Вип. 48 с. 159-161
7. Василенко М.К. Динаміка розвитку інформаційних та аналітичних жанрів в українській пресі: автореф. дис. ... д-ра філол. н.: 10.01.08. Київ, 2007. 41 с.
8. Верба Г.Г. Порівняльна лексикологія іспанської та української мов: навчальний посібник / Галина Верба. Вінниця: Нова, 2021. 232 с.
9. Гудкова Н.М. Культурна адаптація при перекладі текстів газетно-інформаційного стилю / Київський національний університет технологій та дизайну. Луганськ, 2008. с. 33-38
10. Денотативний, конотативний та прагматичний аспекти перекладу. ALLREF. URL:

https://allref.com.ua/uk/skachaty/Denotativniiy_konotativniiy_ta_pragmatichniiy_asp_ekti_perekladu

11. Дудик П. С. Стилїстика української мови: Навчальний посібник. // К.: Видавничий центр «Академія», 2005. 368 с. (Альма-матер)
12. Журавель Т.В., Хайдарі Н.І. Поняття перекладацьких трансформацій та проблема їх класифікації / Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету / Сер.: Філологія. 2015 № 19 том 2. с. 148-150
13. Зубач О.А., Трушковська А.Д. Лексичні та граматичні трансформації в процесі перекладу на матеріалі мовної пари англійська-німецька / Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету / Сер.: Філологія. 2024 № 66. с. 229-233
14. Казімова Ю. До поняття формату жанру інтерв'ю у журналістиці / Львів, 2018. 5 с.
15. Калита О.П. Жанрові особливості інтерв'ю на сторінках українських онлайн видань / Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика / Том 34 (73) № 1 Ч. 2 2023. с. 308-312
16. Карабан В. І. Переклад англійської наукової і технічної літератури. Граматичні труднощі, лексичні, термінологічні та жанрово-стилістичні проблеми / Вінниця, Нова книга, 2004. 576 с.
17. Кондратенко Н.В. Політичне інтерв'ю як вербальна репрезентація іміджу українського політика / Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету / Сер.: Філологія. 2018 № 32 том 3. с. 53-56
18. Кравець. Л.В. Публіцистичний стиль / Енциклопедія Сучасної України / НАН України, НТШ. – К. / Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. 7 с.
19. Красуля А.В., Миколащук В.П. Лексичні та граматичні трансформації у процесі перекладу художніх творів з англійської мови українською (на матеріалі трилогії сюзанни коллінз «голодні ігри») / Нова філологія. Збірник наукових праць. Запоріжжя: Видавничий дім «Гельветика» 2020 / № 80. Том I. с. 299-305

20. Кудлай І.В., Бабіна В.О. Міжнародні зв'язки та крос культурна комунікація / Регіональні студії, 2023 / №34. с. 151-156
21. Марченко Т.А. Евфемізми в сучасних українській та англійській мовах / Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського / Серія: Філологія. Соціальні комунікації / Том 31 (70) № 1 Ч. 1 2020. с. 79-82
22. Нечипоренко Б.О. Лексичні та стилістичні труднощі перекладу фразеологізмів у сучасній англійській мові / Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету / Сер.: Філологія. 2020 № 46 том 3. с. 155-159
23. Озарко Г. До питання взаємодії категорій композиції та прагматики художнього тексту / Лінгвістика тексту. Прагматика. с. 84-88
24. Освіта та самоосвіта. Технологія підготовки інтерв'ю: структура та техніка. URL: <https://referatss.com.ua/work/tehnologija-pidgotovki-interv-ju-struktura-ta-tehnika/>
25. Панченко О.І. Використання модуляції у перекладі художнього тексту (на матеріалі оповідання А. Конан Дойля «Скандал у Богемії») / Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика / Том 35 (74) № 5 2024. Частина 1. с. 248-252
26. Поліщук Н.П., Борисенко Ю.А. Категоріальні ознаки тексту у комунікативно-прагматичному вимірі / Філологічні студії / Збірник наукових праць / Випуск 4, 2015. с. 64-67
27. Поліщук Л.П., Пушкар Т.М. Лексико-семантичні та стилістичні особливості перекладу діалектизмів у текстах публіцистичного стилю / Philology multidisciplinary scientific notes theory, history and practice. с. 573-577
28. Поліщук Л.П., Пушкар Т.М. Перекладацькі трансформації та їх різноманіття у перекладних виданнях художньої літератури / International multidisciplinary scientific and practical Internet conference «Innovative projects and paradigms of international education», 2023. с. 146-150
29. Попова О., Болгар О., Томашевська А. Переклад стилістичних особливостей мовлення ведучого телевізійного інтерв'ю / Науковий вісник ПНПУ ім. К.Д. Ушинського / 2020, №31. с. 312-327

30. Попова Н.М. Стилiстичнi особливостi iспаномовних текстiв: методичнi рекомендацiї з загальнотеоретичного курсу iспанської мови для студентiв-фiлологiв / Днiпропетровськ: Адверта 2013. 45 с.
31. Практикум з порiвняльнi стилистики iспанської та української мов (функцiональнi стилi в текстах) для студентiв старших курсiв фiлологiчних спецiальностей / Упорядн. З.О. Гетьман / К.: Видавничо-полiграфiчний центр «Київський унiверситет», 2002. 85 с.
32. Пташнiченко А. Вилучення та додавання як основнi синтаксичнi трансформацiї при перекладi художнiх прозових творiв з англiйської на українську мову / Науковi записки Тернопiльського нацiонального педагогiчного унiверситету iменi Володимира Гнатюка / Сер. Мовознавство, 2014 / Вип. 1(23). с. 147–153
33. Сiренька О. Як написати iнтерв'ю? Студiя копiрайтингу TextElit. URL: <https://textelit.com.ua/jak-napisati-intervju/>
34. Смолько А. Тепер написання цiєї краiни з маленькiї не вважатиметься помилкою. Освiторiя. URL: https://osvitoria.media/news/teper_oficiyno_slovo_rosiya_mozhna_pysaty_z_malenkoyi_literry/
35. Фокiн С.Б. Прийом транспозицiї в перекладi з iспанської на українську: об'єктивний та суб'єктивний аспекти / Мовнi i концептуальнi картини свiту / Вип. 22, Том 2, 2007. 8 с.
36. Цурiна Е. О. Iнтерв'ю у тележурналістицi : навчально-методичний посiбник для студентiв зi спецiальностi «Журналістика» / Харкiв : ХНУ iменi В. Н. Каразiна, 2021. 28 с
37. Eugenia Vucheva / Estilística del español actual. Teoría y práctica del estilo – 185 p.
38. Hernán Urrutia Cárdenas, Fernando Sánchez Gómez / Gramática y léxico en la comunicaci3n pol3tica / Revista Internacional de Filolog3a y su didáctica, CAUCE / Núm. 31, 2008. p. 331-360
39. Mar3a del Carmen Alonso Morales / Las per3frasis verbales en el espa3ol de la prensa / ASELE, Actas III, 1991. p. 291-298

40. Margarita Koszla-Szymanska / Los fraseologismos, dichos y frases hechas y su importancia comunicativa en la enseñanza del español como lengua extranjera / XXXV Congreso Internacional de la Asociación Europea de Profesores de Español. p. 249-260
41. Patricia Stambuk Mayorga / La entrevista en la comunicación políticas: Una mediación desvirtuada / Unicarta, 2004. p. 73-82
42. Periodismo ambiental. p. 7. URL: <https://fundacionperiodismo.org/formacion-dual/wp-content/uploads/2018/10/La-entrevista.pdf>
43. Rafael Yanes Mesa / La entrevista como género de la comunicación política / Revista Latinoamericana de Comunicación CHASQUI / n. 096 / Quito, Ecuador, 2006. p. 52-55
44. Salvador López Quero, Antonio López Quero / Comentarios lingüísticos de textos españoles, 1999. 185 p.
45. Walter Romero Gauna, Alberto Mego / La entrevista / Apunte de Cátedra / Ciclo 206. p. 11

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

46. Посольство України в Іспанії. URL: <https://spain.mfa.gov.ua/news/1154-intervju-ministra-zakordonnih-sprav-ukrajini-petra-poroshenka-gazeti-avs>
47. Посольство України в Іспанії. URL: <https://spain.mfa.gov.ua/news/1155-intervju-posla-ukrajini-v-ispniji-anatolija-shherbi-gazeti-la-vos-de-galisija>
47. Урядовий портал. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/intervyu-ministra-finansiv-sergiya-marchenka-dlya-ispanskoyi-gazeti-elpais-cinco-dias-27062022>
49. AS. Kiev o Kyiv: cómo se llama la capital de Ucrania y cuál debe ser su pronunciación. URL: https://as.com/diarioas/2022/03/09/actualidad/1646811413_857349.html
50. ABC Internacional. URL: https://www.abc.es/internacional/abci-futuro-jefe-estado-tendra-proeuropeo-201001120300-1133002903427_noticia.html?utm_source=chatgpt.com

51. Cinco Días. El país. URL: https://cincodias.elpais.com/cincodias/2022/06/23/economia/1655989349_507244.html
52. El país. URL: https://elpais.com/eps/2021-09-12/famosos-imbeciles-morales-ii.html?event=regonetap&event_log=regonetap&prod=REG&o=CABEP
53. La Vanguardia. URL: <https://www.lavanguardia.com/cultura/20160404/40857264670/entrevista-pedro-almodovar-la-vanguardia.html>
54. La Voz de Galicia. URL: https://www.lavozdegalicia.es/noticia/internacional/2010/04/18/plantear-dilema-occidente-rusia-resulta-anticuado/0003_8425321.htm
55. Telefónica. URL: <https://mejorconectados.com/pau-gasol-como-integrarse-grupo/>

RESUMEN

En el mundo moderno nos enfrentamos con muchas entrevistas en el contexto de los acontecimientos geopolíticos recién pasados. Aquí se ve muy útil no solo saber la traducción, sino estar familiarizado con la versión original. Traduciendo nosotros recurrimos a las numerosas transformaciones traductológicas que nos sirven para ayudar a eliminar las dificultades estilísticas, lingüísticas y pragmáticas y adoptarlo para las normas de la lengua meta.

El tema elegido para mi trabajo de fin de grado es «Peculiaridades estructurales, semánticas y pragmáticas de las entrevistas en la prensa española y su reproducción en las traducciones ucranianas». El español y el ucraniano son de diferentes grupos lingüísticos y al traducir la entrevista eso plantea uno de los desafíos para el traductor. Nosotros debemos tener en cuenta que no será bastante con la traducción literal de las palabras, sino también entender profundamente el contexto, las intenciones culturales, y saber retransmitir el estilo y la pragmática del texto.

En nuestro trabajo hemos consultado los trabajos lingüísticos, estilísticos y de la traductología de los investigadores que se han dedicado mucho a este tema. Por ejemplo, G.G. Verba, S.B. Fokin, LV. Artemova, Y. Kazimova, O.P. Kalyta, P.S. Mayorga, R.Y. Mesa y los otros. Los resultados del trabajo basados en sus investigaciones nos muestran que la entrevista es una forma compleja y multicomponente de estilo periodístico que combina diversas características de género. Desempeña un papel importante en la comunicación transcultural, ya que sirve como herramienta para comprender mejor la mentalidad, los valores y las pautas sociales de otras culturas. Esta función de la entrevista contribuye a preservar la identidad cultural y a establecer un diálogo intercultural.

Desde el punto de vista estructural y semántico, las entrevistas deben mantener la objetividad; la claridad; la concisión; una estructura clara: título, introducción, cuerpo principal, conclusión; la edición del texto, así como el uso de vocabulario sociopolítico. Se presta especial atención a la construcción lógica de las afirmaciones. Una entrevista desempeña una función pragmática destinada a lograr un efecto comunicativo específico, como informar, persuadir, evocar una reacción emocional o

configurar la imagen pública de los participantes en la comunicación. En muchos casos, cumple varios objetivos pragmáticos simultáneamente. El papel de las entrevistas es especialmente significativo en el discurso político, donde no sólo transmiten información importante, sino que también sirven como medio para formar una imagen política, debido a su funcionalidad pragmática.

En nuestro trabajo fue realizado el análisis traductológico de unas entrevistas políticas de la prensa española publicadas en tales periódicos como “Cinco Días”, “ABC”, “La Voz de Galicia” y sus traducciones ucranianas publicadas en los portales estatales de Ucrania: en el único portal web de las autoridades ejecutivas de Ucrania y en la página web de la Embajada de Ucrania en España.

Hemos analizado 155 ejemplos de transformaciones de la traducción, entre las que hemos identificado las principales: omisión, adición, particularización, generalización, transposición, modulación, elementos de adaptación cultural, traducción antonímica, paráfrasis y permutación. Por ejemplo, la omisión es una transformación más usada, donde subrayamos 34% de su uso en todas las entrevistas. Por ejemplo, *«pero esto se extiende por varios sectores»; «no voy a entrar en detalles sobre el pasado»* y otros. En contraste a la omisión se aparece la adición con tales ejemplos: en el texto español la oración fue retransmitida de la siguiente manera: *«Les pedimos por favor que no justifiquen los asesinatos.»*, pero en la traducción ucraniana vemos esa adición: *«Також ми просимо їх не звинувачувати українців у війні та не виправдовувати вбивства, скоєні російськими окупантами.»* La especificación está en la frase *«la adhesión euroatlántica...»* con la traducción *«вступ до Альянсу...»*, donde el contexto se redujo a la propia alianza de la OTAN, tal y como se debatió en el contexto de la conversación. Dentro de los ejemplos de la generalización podemos dar tales ejemplos: *«los líderes rusos»* y su traducción ucraniana *«в россії»*; *«mientras nosotros calculamos nuestras pérdidas, ellos están contando sus ganancias»* traducido como *«поки ми підраховуємо наші втрати, вони підраховують свої доходи.»* Entre los ejemplos de la transposición está, donde la construcción verbal gerundio se sustituyó por una forma sustantiva: *«...continuaremos cooperando...»* y la traducción *«продовжимо співробітництво»*. U otras frases,

donde la construcción verbal fue sustituida por una forma sustantiva: «*para mantener y desarrollar buenas relaciones...*» y la traducción «*для підтримання і розвитку гарних відносин...*». La modulación juega un papel muy importante cuando hay que transmitir el mismo sentido de una frase, pero de otra manera. Por ejemplo «*...de tal manera que...*» y su traducción «*...що призводить до того, що...*». La adaptación cultural está en la oración «Propietario del grupo Roshen, que en Ucrania es tanto como decir Nestlé en Suiza...» y la traducción «*власник групи «Рошен», яка в Україні є такою ж знаковою, як «Нестле» у Швейцарії...*». Así, con esta analogía cultural, comprensible para un lector español, el periodista ayuda al público extranjero a comprender la escala de la marca Roshen a través de una imagen familiar. La traducción antonímica aparece en la oración «*¿están fallando en algo las ayudas europeas?*». El traductor decidió sustituir esta connotación negativa por la frase «*чи задоволені ви...?*». Por eso en la traducción ucraniana es la siguiente pregunta «*чи задоволені ви європейською допомогою?*». La paráfrasis se observa en la frase «*...con el objetivo declarado...*» y su traducción «*...у ході якого він виступив за me...*». El contenido se transmite con otras palabras, adaptadas al estilo y al contexto de la lengua meta, sin un equivalente literal. Y finalmente la permutación que se observa en la oración «*La cooperación bilateral entre España y Ucrania, y en concreto Galicia, ha crecido mucho en los últimos años*» y la traducción en la que la última frase fue colocado al principio de la oración «*За останні роки значно зросло співробітництво між Україною та Іспанією, і зокрема Галісією.*» También hemos analizado las dificultades estilísticas, entre las que se incluyen el cumplimiento de las normas de estilo periodístico; las dificultades léxicas y gramaticales, en las que ha sido necesario transmitir con destreza terminología especializada y coordinar formas temporales; y las dificultades pragmáticas, como el mantenimiento del objetivo comunicativo, la mitigación diplomática y la transmisión general del subtexto

Se prestó una atención especial en el trabajo al aspecto pragmático y al estudio de la preservación de la imagen política del orador, la exactitud de las acusaciones y la reproducción de declaraciones marcadas estilísticamente sin distorsión del significado. El objetivo principal de preservar el efecto comunicativo del texto se logró mediante

un enfoque integral del análisis de los textos de entrevistas: desde el punto de vista estructural, semántico, estilístico, léxico y gramatical, y pragmático.

Esto significa que el traductor no sólo traduce literalmente el contenido, sino que también adapta el texto a su propósito comunicativo y a sus características pragmáticas, garantizando el cumplimiento de las normas lingüísticas y culturales del público de destino. Así pues, traducir con éxito una entrevista requiere no sólo profundos conocimientos lingüísticos, sino también un alto nivel de dominio de las transformaciones de traducción y de las normas estructurales, semánticas y pragmáticas generales para preservar el estilo, la lógica, la emotividad y las implicaciones políticas del texto en el entorno de la lengua extranjera. Y comprender claramente el propósito del texto en el contexto cultural de la lengua extranjera. Una traducción de éxito en este género no es sólo una transferencia de palabras, sino también la construcción del comportamiento lingüístico de un político en otra cultura, teniendo en cuenta las expectativas del público destinatario.

Los resultados de este trabajo pueden servir de base para estudiantes de traducción y de otras especialidades filológicas. Los resultados incluyen ejemplos prácticos de transformaciones de traducción en el género de la entrevista. El trabajo también ayudará a comprender mejor las peculiaridades de la comunicación intercultural y la reproducción de los efectos pragmáticos del original. Puede utilizarse como material didáctico en cursos sobre teoría y práctica de la traducción y traducción de textos sociopolíticos.